



*Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts*

# KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 4

2025. g. oktobris, novembris, decembris

96.4.



Tad Jēzus atkal runāja uz viņiem, sacīdams: "ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma."

Jāņa ev. 8:12

## Redakcijas kolēģijas piezīmes

Ir Adventes laiks. Mūsu dievnamā jau iedegtas divas adventes sveces. Pirmā svece simbolizē cerību, otrā svece mieru, trešā prieku, ceturrtā mīlestību, un piektā svece Jēzu Kristu. Jēzus Kristus ir pasaules vienīga cerība. Viņš ir tas kas dod ikkatram ticīgam mieru ar Dievu, prieku. Jēzus Kristus ir Dievs ar mums, un Viņš ir patiesā gaisma. Jēzus Kristus gaisma spīd tumsā un arī mēs esam aicināti spīdēt šajā tumšajā pasaulē.

Mēs šogad atzīmējam Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības 75 gadu pastāvēšanas jubileju. Kongresa dienas tēma šogad bija “Slavēt, pateikties, pielūgt.” Šajā numurā pirmie divi raksti atspoguļo šo tēmu. Pirmais raksts ir Bībeles studija par Pāvila vēstuli Efeziešiem. Otrais raksts ir pārdomas no saulrieta svētbrīža kuŗu vadīja Juris Alksnītis.

Viens no rakstiem šajā numurā ir par Bukskauntijas draudzes 114. gada svētkiem. Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš apraksta svētku norisi un arī sniedz mums šajā numurā svētrunu. Svētruna uzsver to, ka draudze ir Jēzus Kristus dibināta, un ka Jēzus Kristus uztur savu draudzi. Nekādi sātāna centieni nespēj iznīcināt draudzi. Interesanti, ka svētrunas rakstvieta ir no Pāvila vēstules Efeziešiem, tāpat kā pirmais raksts.

ASV novembrī mēs svinējam pateicības dienu. Austrālijas mācītājs Valdis Andersons šajā numurā sniedz mums rakstu ar pārdomām par pateicību. Ticīgie ir aicināti būt pateicīgiem. Psalmos skan vārdi “Laba lieta ir Tam Kungam pateikties un dziedāt Tavam Vārdam, Tu Visuaugstākais, paust rītos Tavu žēlastību un naktīs Tavu uzticību” (92. Psalms 2:3)

Priecājamies, ka Latvijas mācītāji Ainars Baštiks un Edgars Mažis ir devuši rakstus šim Kristīgās Balss numuram.

Paldies Ralfam Augstrozem par rakstu “Tikai žēlastība”. Ralfs sniedza šīs pārdomas pie Svētā Vakarēdiena pieminot Reformācijas svētdienu. Dieva Vārda iespaidā iesākās reformācija un Dieva

Vārds arī šodien mūs uzrunā, pamāca, iedrošina, pārveido.

Šajā Kristīgā Balss numurā ir arī sēru vēsts. Mēs ar mīlestību pieminam Valdi Ūsi un izsakām līdzjūtību viņa ģimenei. Valdis Ūsis ir daudz dziedājis. Viena dziesmu kuŗu daudzi no lasītājiem pazīst, ir “Teic Glābēju Jēzu.” Valdis bieži dziedāja šo solo. Pirmais pants ir ar vārdiem “Teic dvēsele, Glābēju Jēzu, kas dievišķā mīlestībā, šai pasaulē grēcīgā ļaunā kā Pestītājs atnāca. Teic dvēsele, teic dārgo Glābēju Jēzu”. Valdis šo dziesmu dziedāja no sirds un ar visu savu dvēseli, jo viņa ticība bija ar stingru pārliecību.

Paldies Gatim Ķerim, kas cītīgi meklē un atrod rakstus no Kristīgās Balss vēstures. Šoreiz Gatis ir sameklējis rakstu par jauniešu ansambli “Prieka Vēstneši,” kas dziedāja pirms apmēram 40 gadiem. Sameklēju fotogrāfiju, ko pievienot šim rakstam.

Pēc nedaudz dienām mēs svinēsim Kristus Dzimšanas Svētkus. Kopā varēsim dziedāt mums pazīstamas un mīlas dziesmas, kas apliecina mūsu ticību. Mūsu ticība mūs vieno. Mūsu Pestītājs Jēzus Kristus, kas kādreiz nāca kā bērniņš silītē, aicina mūs sekot Viņam—patiesībā un mīlestībā—mūsu līdzcilvēkiem par svētību—un mūsu Pestītājam par godu, slavu un teikšanu!

Redakcijas kolēģija novēl visiem lasītājiem Priecīgus, Svētīgus Kristus Dzimšanas Svētkus!

Pēteris Aļle

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Biķis, Pēteris Aļle.

Vāka fotogrāfija: Frank Herter from Pixabay

Timeklis: [www.latvianbaptistsinamerica.org](http://www.latvianbaptistsinamerica.org)

# BET DIEVS, BAGĀTS BŪDAMS ŽĒLASTĪBĀ

Amerikas latviešu baptistu apvienības

Bībeles studija Pāvila vēstulē Efeziešiem

Pēteris Alļe

Šis ir jubilejas gads mūsu Apvienībai. Kongresa dienas tēma bija "Slavēt, pateikties, pielūgt!" Šinī pateicības un slavas noskaņojumā, virzīsim domas pie Pāvila Vēstules Efeziešiem.

Virsraksts mūsu pārdomām ir "Bet Dievs, bagāts būdams žēlastībā". Rakstu vietā seko vārdi: "Savā lielajā mīlestībā, ar ko Viņš mūs ir mīlējis, arī mūs, kas savos pārkāpumos bijām miruši, Viņš ir darījis dzīvus līdz ar Kristu: ".. žēlastībā jūs esat izglābti!" (Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:4,5)

Mēs pateicamies un slavējam Dievu – par Viņa lielo mīlestību, Viņa žēlastību un Viņa pestīšanu. Mēs pateicamies par to, ka Viņš ir devis mums iespējas strādāt, sludināt, sniegt palīdzīgu roku Latvijā, Amerikā, Āfrikā, Dienvidamerikā, Rinkonā un arī



Foto: Pēteris Alļe

## SATURS

|                                                                |    |                                               |    |
|----------------------------------------------------------------|----|-----------------------------------------------|----|
| Redakcijas kolēģijas piezīmes – Pēteris Alļe                   | 2  | Piederība zemei un debesīm                    |    |
| Bet Dievs, bagāts būdams žēlastībā                             |    | Pārdomas 18. novembrī                         |    |
| Pēteris Alļe                                                   | 3  | — māc. Ainars Baštiks                         | 17 |
| Pielūdz to Kungu                                               |    | Gaisma spīd tumsā un tumsa to nespēja satvert |    |
| — Juris Alksnītis                                              | 7  | Svētruna adventes laikam                      |    |
|                                                                |    | — māc. Edgars Mažis                           | 18 |
| Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes 114. g. svētki        |    | Mūsu Aizgājušie—Valdis Ūsis                   |    |
| — māc. Dr. Uldis Ukstiņš                                       | 9  | — māc. Dr. Uldis Ukstiņš                      | 21 |
| Vientuļais, zaļojošais koks                                    |    | Homily at Valdis Ūsis' Memorial Service       |    |
| — māc. Dr. Uldis Ukstiņš                                       | 10 | — māc. Dr. Pauls Barbins                      | 22 |
| Tikai žēlastība                                                |    | Valža Ūša piemiņai                            |    |
| — Ralfs Augstroze                                              | 14 | — māc. Dr. Uldis Ukstiņš                      | 24 |
| Pateicīa ir labākāis veids, kā baudīt to, ko Dievs mums devis. |    | Kristīgā Balss pirms 40 gadiem                |    |
| — māc. Valdis Andersons                                        | 15 | — Rakstu sagādājis Gatis Ķeris                | 25 |

citur.

Vēstule sadalīta divās galvenās daļās:

- Pirmās trīs nodaļas – (1. – 3.)
  - ◊ Jēzus Kristus, Glābējs, Viņa Darbs, Dieva dāvana.
  - ◊ Viņa svētības.
  - ◊ Pāvila lūgšanas.
- Otrās trīs nodaļas – (4. – 6.)
  - ◊ Draudzes uzdevums.
  - ◊ Ikkatra ticīgā uzdevums draudzē, ikdienas pasaulē, ģimenē.
  - ◊ Aicinājumi ikkatram ticīgam.

### **Jēzus Kristus**

Pirmās nodaļās galvenais uzsvars ir Jēzus Kristus. Viņš ir Glābējs, Viņš ikkatru ticīgo cilvēku ir pestījis. Šis uzsvars ir pasvītrots mūsu virsrakstā. Jēzus Kristus ir Dieva dāvana. Nāc Kristus dzimšanas svētki, kad svinēsim šo lielo brīnumu, ka Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, lai ikviens, kas Viņam tic, dabūtu mūžīgo dzīvību.

### **Dieva svētības**

Dieva svētības spīd cauri visai Bībelei, Vecajā Derībā un Jaunajā Derībā. Dieva svētības vēl brīnišķīgākā veidā ir mums atklātas Jaunajā Derībā. Caur Jēzu

Kristu, ikkatrs ticīgais ir saņēmis daudz un dažādas svētības. Vēstulē Efeziešiem pirmajās trīs nodaļās varam atrast vismaz trīsdesmit svētību. Dažas no šīm:

- Viņš mūs (ticīgos) ir mīlējis un pestījis (2:4,5).
- Viņš mūs ir uzmodinājis un paaugstinājis debesīs (2:6).
- Viņa nolūks un nodoms ir parādīt ticīgajiem “Savas žēlastības un laipnības pāri plūstošo bagātību” (2:7).

ASV vidienē ir plaši lauki, kas atspoguļo šo Dieva pāri plūstošo bagātību. Kad braucam pa lielceļiem, redzam lielus kukurūzas laukus, arī sojas pupiņu stādus. Citos laukos redzam kviešus. Redzam laukus visapkārt, un redzam šo milzīgo bagātību – graudus, kuņus ievāc lauksaimnieki no simtiem un tūkstošiem akru. Kad ir ražas ievākšana – redzam traktorus ar milzīgi lielām piekabēm, kas savāc graudus. Tas atgādina, ar kādu bagātīgu roku Dievs ir mūs svētījis caur Jēzu Kristu. Tās ir Viņa pāri plūstošās, neizmērojamas svētības.

Vēstulē Efeziešiem varam lasīt un pārdomāt arī vēl par citām svētībām:

- Ir svētījis ar visāda veida garīgām svētībām



Photo: Eugene on Unsplash

Debesīs (1:3).

- Bijām tālu, tagad esam tuvu (2:13).
- Esam Viņa bērni (2:5).
- Mums ir dots Viņa spēks (1:19).
- Esam izredzēti labiem darbiem (2:10).

### **Esam Viņa bērni:**

“Pēc Savas gribas labā nodoma Viņš jau iepriekš nolēmis, ka mums būs Viņa bērniem būt caur Jēzu Kristu” (Pāvila vēstule Efeziešiem 2:5). Jēzus Kristus ir Dieva Dēls. Viņš nāca pasaulē, cieta krusta nāvi, mūsu grēku dēļ. Dievs katru ticīgo uzskata, mīl un sauc par savu bērnu Jēzu Kristū.

Nākošā pantā mēs lasam: “par slavu Viņa augstajai žēlastībai” (Pāvila vēstule Efeziešiem 2:6) Visas šīs svētības, ar kuŗām ikkatrs ticīgais ir svētīts, nāk caur Jēzu Kristu un par slavu Viņa augstajai žēlastībai.

Dievs ir pār mums, Viņš ir ar mums, Jēzu Kristū.

### **Mums ir Viņa Spēks**

“Cik pārlieku liels ir Viņa spēka mērs, kas parādās pie mums, ticīgajiem, darbodamies tādā pašā visspēcības varenībā.” (Pāvila vēstule Efeziešiem 1:19) Tas pats spēks, kas uzcēla Jēzu no mirušajiem, mājo arī mūsos -- Ikkatrā ticīgā. Tad kad mums ir kāds grūtāks uzdevums, vai kāda nasta, slimība, Viņa spēks parādās mūsos. Kad ir bēdas - Viņa spēks ir dots mums, ka mēs varam izturēt šos pārbaudījumus.

### **Izredzēti labiem darbiem**

Vēl viena svētība ir tā, ka esam izredzēti labiem darbiem. “Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kuŗus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu. (Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:10).

Ievērosim, ka ikkatram ticīgam ir jau iepriekš sagatavoti labi darbi, ar nolūku, ka mēs šos labos darbus daŗām Dievam par godu. Mūsu uzdevums ir jautāt, domāt, lūg un censties izprast, kas ir šie labie darbi, kuŗi jau iepriekš ir sagatavoti.

### **“Bet Dievs..”**

Mūsu dzīvēs šie vārdi – “Bet Dievs” (Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:4) – dažreiz iet kopā ar citiem vārdiem.



Foto: Pēteris Alļe

Piemēram – bet Dievam bija citi plāni.

Mūsu Apvienības vesturē arī ir bijuši tādi brīži, kad esam varējuši teikt – bet Dievs, bagāts būdams žēlastībā – piešķīra Latvijai brīvību. Tāpat Dievs, bagāts būdams žēlastībā – piešķīra mums iespējas darboties kopā ar draudzēm Latvijā. - bet Dievs – bagāts būdams Savā žēlastībā un Savā mīlestībā – mums kā Apvienībai ir devis jaunas iespējas strādāt, darīt, palīdzēt.

Ir vēl daudz vairāk svētību, par kuŗām varat lasīt, iedziļinoties un studējot Vēstuli efeziešiem.

### **Pāvila lūgšanas**

Vienu no Pāvila lūgšanām lasām Pāvila Vēstulē Efeziešiem 3. nodaļā (12-19): .. un lai Kristus, jums ticību tuŗot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, gaŗums, augstums un dziļums, un izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārkā par katru atziņu, un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.”

Šos vārdus lasot un pārdomājot, mēs esam aicināti verst skatu uz Jēzu Kristu. Mums ir jācenšas aptvert Kristus mīlestību un to, ko Viņš ir devis mums, lai mūsu dzīves, mūsu attiecības, mūsu vārdi un darbi attspoguļotu šo Kristus mīlestību.

Svētie Raksti ir Svētā Gara inspirēti. Dievs uzrunā mūs – šīs divas lūgšanas atspoguļo Dieva gribu, – lai mēs izprastu Viņa lielo, neizmērojamo, neizsmeļamo

mīlestību uz mums Jēzū Kristū.

Jo vairāk mēs šīs patiesības izpratīsim, jo efektīvāki mēs būsim mūsu iepriekšparedzētajos labajos darbos. Jo labāk mēs izpratīsim Dieva mīlestību uz mums, jo labāk mēs arī šo lielo mīlestību atspoguļosim un rādīsim citiem.

### **Draudzes uzdevums.**

Viens no ļoti skaidriem norādījumiem par draudzes uzdevumu ir “eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis.” (Mateja ev. 28: 19-20). Pāvila Vēstule Efeziešiem pasvīturo šo uzdevumu: “Man, vismazākajam starp visiem svētajiem, dota šī žēlastība pagāniem pasludināt Kristus neizdibināmo bagātību un rādīt, kā ir piepildījies lielais noslēpums, kas no laiku laikiem bija apslēpts visu lietu Radītājā Dievā, lai tagad caur draudzi visām varām un spēkiem debesīs Dieva daudzveidīgā gudrība kļūtu zināma.” (Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:8-10).

Draudzes uzdevums ir pasludināt Jēzu Kristu un Dieva žēlastību – labo vēsti par Jēzu Kristu. Draudze pauž evaņģēliju – par Jēzu un Viņa pestīšanas dāvanu. Draudze pauž Viņa slavu.

Tad, kad stāvam par Jēzu Kristu, kad stingri tušamies pie ticības, tad mēs apliecinām Jēzu Kristu.

Tad, kad sekojam Jēzum Kristum grūtos apstākļos, tad mēs apliecinām Jēzu Kristu.

Draudzei un mums kā indivīdiem, kas esam daļa no šīs lielās draudzes, ir izdevība ar mūsu dzīvēm, vārdiem un darbiem apliecināt Jēzu Kristu..

### **Aicinājumi**

Draudze ir tā, kas sniedz liecību par Jēzu Kristu, par Viņa pestīšanu, par šo lielo dāvanu. Tas nozīmē, ka draudzei un draudzes locekļiem ir jābūt atšķirīgiem no pasaules.

Pāvila Vēstulē Efeziešiem ir vairāki aicinājumi, norādījumi un pavēles.

Te ir daži no aicinājumiem, kuŗi atrodami Pāvila

Vēstulē Efeziešiem:

Dzīvojiet kā prasa jūsu aicinājuma cieņa (4:1).

- Cenšanās uzturēt Gara vienību ar miera saiti (4:3-6).
- Būt vienas Valsts pilsoņiem (2:19).
- Dzīvot mīlestībā (5:1-2).
- Izmantot laiku (5:15-16).
- Tapt Gara pilniem (5:18).
- Vīri, sievas, bērni, un kungi (5:21-6:9).
- Bruņoties (6:11-18).

### **Dzīvojiet, kā to prasa mūsu aicinājuma cieņa.**

“Tad nu, vaļās slēgts sava Kunga dēļ, es jūs mudinu: dzīvojiet tā, kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa, visā pazemībā, lēnībā un pacietībā, cits citu panezdami mīlestībā, cenšamies uzturēt Gara vienību ar miera saiti: viena miesa, viens Gars - jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti” (Pāvila Vēstule Efeziešiem 4:1-4).

Ja mēs dzīvosim tā, kā Kristus mūs aicina, mēs būsim atšķirīgi no pasaules. Īpaši šajās dienās,

, ja mēs esam pazemīgi, mēs būsim citādāki. Uzturēsim, cik tas atkarīgs no mums, miera un vienības saites, to darot lēnībā, pacietībā, mīlestībā.

Uzsversim to kas mūs vieno, nevis to, kas mūs šķir.

### **Dzīvojiet mīlestībā**

“Sekoiet Dievam kā Viņa mīlie bērni un dzīvojiet mīlestībā, kā Kristus jūs mīlējis un mūsu labā Sevi nodevis Dievam par upuŗa dāvanu, par jauku smaržu.” (Pāvila Vēstule Efeziešiem 5:1-2)

Mums būs kā Kristus sekotājiem, kā Kristus draudzei - rādīt pasaulei, ka Jēzus ceļš ir citādāks.

- Kur ir nelaipnība – rādīt mīlestību, pacietību, iecietību.
- Kur ir nepateicība – būt pateicīgiem.
- Kur ir meli – runāt taisnību – bet to darīt ar mīlestību.
- Kur ir naids – nest Kristus gaismu.

### **Izmantojiet laiku**

“Tad nu raugaities nopietni uz to, kā dzīvojat: nevis kā negudri, bet kā gudri; izmantojiet laiku, jo šīs dienas ir ļaunas!” (Pāvila Vēstule Efeziešiem 5:15-

16)

Mums ir dotas dažādas izdevības – kā indivīdiem, kā draudzēm, kā Apvienībai – izmantosim šīs izdevības.

Ir daudz vēl citu aicinājumu un uzmundrinājumu. Šajās pārdomās esam apskatījuši tikai dažas no šīm bagātīgajām pamācībām. Aicinu lasītājus lasīt un iedziļināties Pāvila Vēstulē Efeziešiem.

## Svētības Vārdi

“Bet Viņam, kas, darbodamies mūsos ar Savu brīnišķo varu, spēj darīt daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam, lai ir gods draudzē un Kristū Jēzū uz audžu audzēm mūžu mūžos.” (Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:20-21)

## PIELŪDZ TO KUNGU

Pārdomas ALBA kongresa dienas saulrieta svētbrīdī  
Juris Alksnītis

Iesākām mūsu saulrieta svētbrīdi ar lūgšanu: Dieva Tēva, Dieva Dēla, Dieva Svētā Gara vārdā. Āmen. Kungs Visuvarenais, esi mums grēciniekiem žēlīgs un vadi mūs šī vakara pārdomās..

Mūsu svētbrīža tēmatš šovakar izriet no teiciena “*Pielūdz to Kungu*”, kas ir svarīga sastāvdaļa mūsu 75.g. jubilejas Kongresa garīgā kontekstā.

No vienas puses saprotam šo mudinājumu kā normālu lietu katram kristietim. Bībeles rakstu vietās lasām rindu pamācības par dažāda veidu lūgšanām. Arī, tiekam aicināti savas rūpes nest Dieva priekšā lūgšanās, jo Dievs par mums rūpējas.

Domājot par mūsu laikmetu - varam novērot, ka Dieva pielūgšana ir bieži tēmēta uz kādas problēmas atrisināšanu vai sava labuma iegūšanu. [Bet vai tas ir galvenais, ko Bībele māca attiecībā uz Dieva pielūgšanu?](#)

Ir svarīgi sākt no paša pamata – pareizi saprast vārda nozīmi. Bieži tas nemaz nav tik vienkārši. Mēs jau paši cīnāmies ar tulkošanu, kad lietojam latviešu un angļu valodas. Sāksim ar vārdu “pielūgt” kas ir saistīts ar vārdu “pielūdz”.

Kāda ir jūsu pirmā doma, kas ienāk prātā, dzirdot vārdu “pielūgt” – attiecībā uz vārda nozīmi?

Angļu valodā atbilstošās nozīmes (*meanings*) ir: = *to worship; to adore; to venerate*.

Ja pēc tam tulkojam angļu izteicienu *to worship* –



Foto: Pēteris Aļļe

vārdnīcā lasām atbilstošas nozīmes latviešu valodā: = *cienīt, pielūgt, dievināt, lūgt Dievu*.

Interesanti, ka vārds “pielūgsme” arī tulkojas = *worship, adoration*.

Un vārds “aizlūgt” tulkojas = *to pray for; intercede*.

Secinām, ka “pielūdz To Kungu” galvenā nozīme ir, ka Viņu pielūdzot, mums būs nākt Viņa priekšā pielūgsmes garā un attiecība (*worship & adoration*) uzrunājot Visvareno Radītāju.

Kāds no autoriem skaidro: “*prayer is an act of worship*”. Kā tas izpaužas mums ikvienam “pielūdzot to Kungu”? Lūgsmā jāiekļaujas saturs kas



Photo: Billy Pasco on Unsplash

žēlīgs.

Pēc šādas prelīdes seko pārējais lūgšanā, kā:

- Pielūgt Dievu lai Viņam tuvotos
- Lūgt Dievam atrisināt grūtības

Lai Dievs mums ikvienam savās lūgšanās palīdz ņemt vērā pielūgsmes garu, stāju, un ceļu “pielūdzot to Kungu”.

Kājās stāvot noslēgsim mūsu saulrieta pārdomas kopā lūdzot Tēvreizi:

Mūsu Tēvs debesīs,  
Svētīts lai top Tavs vārds,  
Lai nāk Tava valstība,  
Tavs prāts lai notiek  
Kā debesīs, tā arī virs zemes.  
Mūsu dienīšķo maizi dodī mums šodien  
Un piedod mums mūsu parādus,  
Kā arī mēs piedodam saviem parādnīkiem.  
Un neieved mūs kārdināšanā,  
Bet atpestī mūs no ļauna,  
Jo Tev pieder Valstība, spēks un gods, mūžīgi mūžos,

Āmen!

apliecina, ka:

Slavinām un cienījam Dievu.

- Izprotam, ka Viņu pielūdzot, mēs nonākam garīgā auditorijā pie paša Visvarenā, kurš radīja un uztur kosmosu.
- Izjūtam un izsakām pateicību par Dieva žēlsirdību un līdzjūtību (*compassion and mercy*).
- Saprotam, ka ikviena stāja Dieva priekšā –vai esot pat uz ceļiem, kā to darīja ap. Pāvils), vai vismaz lai esam uz garīgiem ceļiem.
- Lai lūkojam mūsu siržu nodomus pakļaut un saskaņot ar Dieva nodomiem mūsu dzīvēs.

Pieļauju, ka katram no mums nāks prātā vēl citi pielūgsmes elementi, kurus varētu iekļaut augšminētā sarakstā.

Pareizticīgie brāļi un māsas bieži iesāk lūgšanas ar: *In the name of the Father and the Son and the Holy Spirit. Amen.* Pēc tam turpina: esi man, grēciniekam,



ALBA māksla: Livija (Ukstiņa) McClain

# BUKSKAUNTIJAS LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZES 114. GADA SVĒTKI

Svētdien, 2025. g. 7. septembrī

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Dievnams pildījās ar draudzes locekļiem un viesiem lai svinētu Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes 114. gada svētkus. Pēc ērģeļu prelūdijas, kuru spēlēja draudzes ilggadīgā ērģelniece, Silvija Augstroze, draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš, lasīja Viktora Baštika dzeju: “Vientuļais Koks”, no viņa kantātes: “Draudze”. Šī kantāte tika sarakstīta 1960. gadā un ir veltīta Latviešu baptistu 100. gadu jubilejai. Baptistu darbs Latvijā iesākās 1860. gadā ar kristībām un pirmo baptistu draudžu dibināšanu. Lasījumam seko kora dziesma; “Brīdis svēts!” (Otīlija Baštika) – *Charles Gounod*, kuru diriģēja draudzes ilggadējais diriģents Ralfs Augstroze. Pēc mācītāja ievada vārdiem un lūgšanas, draudze dziedāja: “Brāļi patiesību svēto, nepārdodiet ne par ko, Mūsu draudzēm uzticēto, augsto mantu, turiet to!”

Svētos rakstus no Pāvila vēstules efeziešiem 4:1-7, 15-16, lasīja Filadelfijas latviešu baptistu draudzes priekšnieks, Ģirts Stūrmanis. Šajā rakstvietā apustulis Pāvils, runādams par draudzes kopību, saka: “Viena miesa, viens gars, jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti. Viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens visu Dievs un Tevs, kas pār visem, ar visem un iekš visiem.” (Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4: 4-6) Svēto Rakstu lasījumam seko solo dziesma no mācītāja vidējās meitas, Astrīdas *Rudolph*. Viņa dzied: “Dievs valda”- *Lenny*

*Smith*. Solo dziesmai seko Bukskauntijas draudzes kopēja Gata Ķeŗa lūgšana, pateicoties par draudzes darbu pagātnē un izlūdzoties Dieva svētības turpmākam darbam. Brālis Gatis Ķeris arī lūdza Dieva svētības draudzes darbam Latvijā un Rinkonā, Bolīvijā. Tāpat viņš aizlūdza par cietējiem pasaulē: Ukrainas karā, karā Gazā un nemieriem citur pasaulē.

Pēc paziņojumiem, kurus dod mācītājs, un lūgšanas, izlūdzoties Dieva svētības ziedojumiem, kurus mēs esam nolikuši uz tā Kunga altāŗa, Viņa darba veicināšani, draudze dzied: “Pa zemju zemēm ceļo pulks Kristus mācekļi. Tie šeitān svešinieki, dzied dziesmu brīnišķu. Šeit, kur tik daudz ir bēdu, tie gaviļdziesmu dzied. Un smieti, nicināti, tie tomēr līksmi iet.” Kopdziesmai seko mācītāja svētruna, ar virsrakstu: “Zaļojošais, vientuļais koks”. Svētrunas virsraksts: “Zaļojošais, vientuļais koks”, ir sakņots komponista Viktora Baštika dzejā no kantātes: “Draudze”. Svētrunā mācītājs bieži pieskāŗās Viktora Baštika vārdiem šajā kantātē. Svētruna ir atrodama šaijā *Kristīgās Balss* numurā.

Pēc svētrunas atskanēja atkal kora dziesma; “Dieva tuvumu sev lūdzam!” Tad vienojamies draudzes kopdzimā: “Tā Kunga draudzes vienība, mūs augsti aplaimo. Un Dieva mīlestība šeit mūs visus



Lauksaimniecība netālu no Bukskauntijas draudzes dievnama

Foto: Pēteris Aļle

savieno..." Dievkalpojums nobeidzās ar mācītāja Svētīšanas vārdiem.

Visi dievkalpojuma dalībnieki pulcējās dievnama blakus telpās, baudīt garšīgas pusdienas, par kuru sagavošanu rūpējās Silvija Augstroze. Kopjot sadraudzību ap galdiem, dievkalpojuma dalībnieku sirdis pildījās ar pateicību par Bukskauntijas draudzi un tām daudzām svētbām kuras no draudzes viņi ir baudījuši. Dievkalpojuma dalībnieki patiesi izjuta: ka:

"tā Kunga draudzes vienība *viņus* augsti aplaimo..." Atstājot dievnamu visu sirdīs pildījās atkal ar lūgšanu, lai tas Kungs svētī Bukskauntijas draudzi. Draudzes koks bieži mūsu dienās iedrebās pasaules vētru satricināts, bet saknēm koks turās stingri zemē. Tas ir tāpēc ka: "Dievs pats ir Draudzes stiprais sargs!"

Bukskauntijas draudzes mācītājs

## VIENTUĻAIS, ZAĻOJOŠAIS KOKS

Svētruna teikta Bukskauntijas draudzes 114. gada svētkos

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:1-7, 15-16

"Debess pie apvāršņa satumsa... Tautās tika daudzīnāts karš!" Tā rakstīja komponists Viktors Baštiks kantātē: "Draudze", kuŗu viņš sarakstīja kādus divdesmit gadus pēc Otrā Pasaules kara iesākuma, 1939. gada, septembrī, kad nacistu ideoloģijai pakļautā Vācija, Ādolfa Hitlera vadībā, iebruka Polijā. Zīmīgi, ka Krievija, Vladimira Putina vadībā nesen ir iesūtījusi savus "dronus", atkal Polijā. Vācijai iebrūkot Polijā, sākās viens no visasiņainākajiem posmiem cilvēces vēsturē, Otrais pasaules karš, kuŗā gāja bojā kādi piecdesmit miljoni cilvēku. Tāpat arī šodien: "Debess pie apvāršņa satumst!" Šodien atkal tautās ne tikai tiek daudzīnāts karš, tautas karo! Karš plosās starp Krieviju un Ukrainu. Karš plosās starp Israēlu un Hamasu, Gazā, kopš 2023. gada 7.oktobra, kad Hamaza teroristi uzbruka Israēlam.

Atklāsmes gramātā minētais: "Pelēkais bada zirgs" šodien atkal pārstaigā zemi un tūkstoši un desmitiem tūkstoši, mirst bada nāvē. Tāpat arī: "Melnais kaŗa un terora zirgs" pārstaigā šodien mūsu Zemes lodi un tūkstošiem, un desmitiem tūkstošiem mirst zem teroristu zobena. Šeit pat, Savienotajās Valstīs, nesen tika noslepkavots *Charlie Kirks*, populārais labā spārna politiskais runas vīrs. Viņš tika noslepkavots no cilvēka, kuŗš, liekas, ka nepiekrita viņa politikai. Pirms šīs slepkavības tika noslepkavoti, no Minesotas štata kongresa, tā vadītāja, *Melisa Hartman* un viņas vīrs. Slepkavības notika atkal no



Foto: Bukskauntijas draudzes Facebook lapa

politiska motivēta pretinieka. Arī šeit, Savienotajās Valstīs tiek daudzīnāts karš, jo atsaucoties uz šīm sepkavībām, ir ļaudis, kuŗi saka, ka ir laiks "Civīl kaŗam". Par nožēlu asi un dzēlīgi vārdi netrūkst arī no tiem, kuri teicas būt miera Prinča, Jēzus Kristus, mācekļi, kuŗi teicas, ka staigājot Viņa pēdās, Kuŗš reiz mācīja mums mīlēt pat mūsu ienaidniekus.

1) "Draudzes koks iedrebas, vētras sagrābts..." rakstīja Viktors Baštiks 1960. gadā, kantātē "Draudze", kuŗa ir veltīta Latvijas baptistu simts gadu jubilejai. "... bet saknēm tuŗas stingri zemē." Nekas to nespēj iznīcināt, nedz izšaubīt. Par spīti ļaunumam, kas valda pasaulē ap to, Draudzes koks zaļos un aug. Tā tas ir bijis caur gadsimtiem! Pēc tam kad varenā Romas impērija piekala Jēzu Kristu pie krusta, Viņš cēlās no nāves, no kapa un uzbrauca debesīs. Piecdesmit dienas pēc Kristus debesbraukšanas, nākot Svētajam Garam, tika dibināta Viņa mūžīgā draudze un tā strauji pieauga.

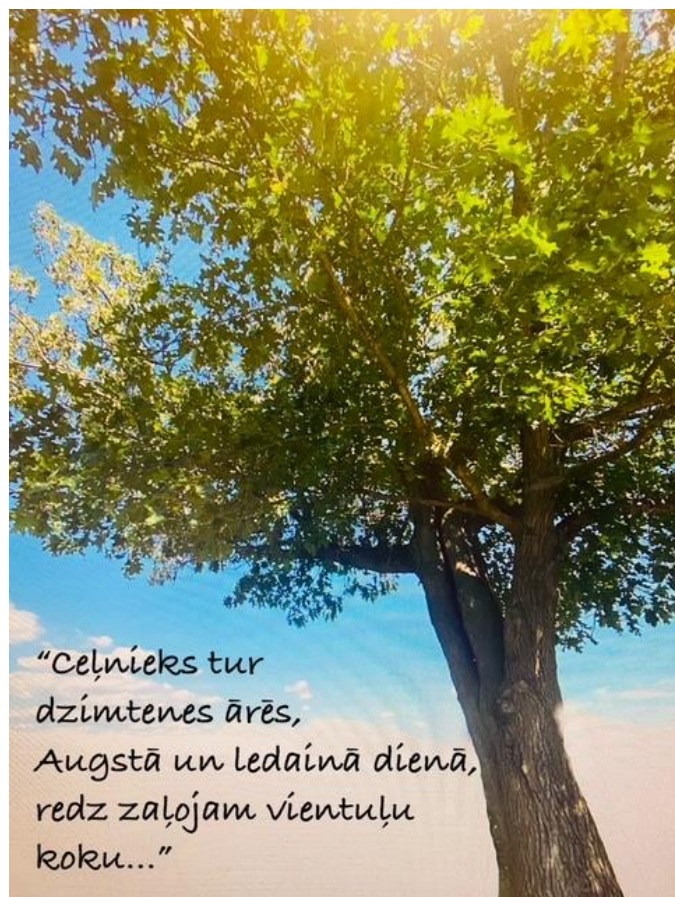
Romas imperija centās iznīcināt kristiešus, metot viņus arēnās, lai plēsīgi zvēri tos nogalinātu. Bet Kristus draudze pastāvēja un pieauga! Gadsimtus vēlāk, tas bija ļoti nesaprotami un traģiski, ka Baznīcas inkvizīcija, Kristus vārdā, dedzināja uz sārta tos Jēzus Kristus sekotājus kuŗi nepiekrita viņas dogmām. Bet martīru asinis slacināja zemi no kuŗas izauga jauni Kristus draudzes locekļi. Mūsu laikā ateistiskais komūnisms centās iznīcināt kristiešus, kur tas guva virsroku, kā Krievijā, Ķīnā, Kubā, mūsu tēvzemē Latvijā un daudzās citās vietās. Bet tas šiem bezdievjiem neizdevās. Padomju Savienība sabruka un Ķīnā ir šodien miljardiem kristiešu.

Pasaulē, Kristus draudžu locekļu skaits strauji pieaug! Arī šodien: "Draudzes koks iedrebas," bet tas turpina zaļot un augt! Dievs, kuŗš ir mīlestība, ir specīgāks par visiem tumsības, ļauniem spēkiem, kuŗi ir nostājušies pret draudzi un pret ticīgajiem. Draudze pastāvēja pagātnē un pastāves šodien, jo vienumēr ir bijuši Jēzus Kristus mācekļi, kuri paklausot Viņa aicinājumam, ir ņēmuši uz saviem pleciem krustu, lai staigātu Viņa pēdās. Tā tas bija pirmkrisiešu draudzē! Apustulis Pāvils, rakstot Efeziešu draudzei, mūsu apceramā rakstvietā, saka: "Tad nu vaŗās slēgts, Kunga dēļ, es jūs mudināju, dzīvojiet tā kā to prasa jūsu acinājuma cieņai! (Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:1b)

Draudzē vienmēr ir bijuši asins liecinieki. kuŗi likuši savu dzīvību ķīlā Kristus dēļ. Viens no pazīstamākiem ir teologs *Dietrich Bonhoeffer*. Viņš atstāja drošu dzīvi šeit Savienotajās Valstīs, lai dotos, pirms Otrā pasaules kara, atpakaļ uz Vāciju. Viņš devās atpakaļ uz Vāciju, lai nostātos pret Hitleru un

viņa meliem. Ādolfā Hitlera Dievu zaimojošais sauklis bija: "*Gott mit uns!*" (Dievs ar mums) Bet 'Dievs', par kuŗu runāja Hitleri, bija naida, rasisma, antisemitisku mācību 'dievs'. Šī dieva sekotāji kūra naidu pret ļaudīm, kuri nebija tādi kā viņi, kuŗi neizskatījās kā viņi. Šādu dievu sludina, par nožēlu, ļaudis vēl šodien, kuŗi melīgi teicas būt Kristus sekotāji. bonhēfersers nostājās pret Hitlera meliem, un tas prasīja viņam tā dzīvību. Viņa daudzkārt citētie vārdi ir: "Tad kad Kristus aicina kādu Sev sekot, Viņš aicina to mirt." Pirmkārt, mēs kā kristieši, pieņemot Jēzu Kristu kā savu personīgo Pestītāju, tiekam aicināti mirt savai vecajai grēcīgajai dzīvei. Bet, otrkārt, mēs kādreiz tiekam aicināti arī fiziski mirt. Mēs tiekam aicināti mirt asins liecinieka nāvē. Tā tas bija arī ar Dītrihu Bonhēferu, kuŗš tika nacistu cietumā noslepkavots!

"Draudzes koks iedrebas!" ir ļaudis kuŗi asiem un naidīgiem vārdiem nosoda citus draudzes locekļus, kuŗi nepiekrīt viņu politikai. Tie ir gatavi tos nosaukt par ķeceriem un bezdievjiem. Draudzes šķēļas un sarūk, izbeidz savu darbību šādas rīcības gaisotnē.



"Ceļnieks tur  
dzimtenes ārēs,  
Augstā un ledainā dienā,  
redz zaļoĶam vienuĶu  
koku..."

Mākslas darbs: Livija (Ukstiņa) McClain

Šādi ļaudis seko ne Kristum, bet kādam valstsvīram, vai politiķim un viņa naidīgai ideoloģijai. "Draudzes koks iedrebas!" Bet draudze pastāvēs līdz Jēzus Kristus nāks atkal!

Spēcīgi ir Viktora Baštika vārdi kantātē: "Draudze". Mēs dzirdam dziesmā no šīs kantātes: "Vietuļais koks: "Ceļinieks tur dzimtenes ārēs, aukstā un ledainā dienā, redz zaļojam vientuļu koku, kaut apkārt vēl ledains un auksts...Un ceļ'niekam acīs mirdz asaras, Bet sauli viņš nākotnē jauš. Šis koks tam par mūžīgo cīņu par ziedoņa uzvaru pauž... "Ne negaisa brāzmas, ne vara, ne draudi, nespēj to izšaubīt..." ( no "Debess satumst") Pasaules uzbrukumi un draudi nespēj izšaubīt kristiešus no viņu ticības Kristum, no staigāšanas Krustā Sistā pēdās. Raksta Viktors Baštiks: "Draudzes koks iedrebas, bet ar saknēm tuņas stingri zemē..."

2) Tās draudzes pastāvēs, kuru dzīve ir sakņota Dieva Vārdā, Bībelē, un kuŗas pēc šī vārda dzīvo. Tāds bija apustulis Pāvils! Viņa dzīve bija sakņota Dieva Vārdā, tāpēc, kā mēs teicām, viņš atradās važās slēgts, cietumā, Efezā. Viņš tur atradās jo viņš dzīvojis, kā viņš raksta, mūsu rakstvietas sākumā: "tā kā to prasa mūsu aicinājuma cieņa!" Mēs esam aicināti sekot Jēzum Kritum, kurš no krusta, kur tika piekalts, lūdza par saviem vajātājiem: "Tēvs piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara." Tas kurš mūs ir aicinājis Sev sekot, atkārtoti māca mums dzīvot mīlestībā uz Dievu un uz tuvāko. Mēs, saka Kristus, būsim pazīstami kā Viņa draudzes locekļi, ja mums būs mīlestība savā starpā. Šī ir: "*agape*" mīlestība, kas parādās: "*agape*" rīcībā un ir gatava nest upuršus savu līdzcilvēku labā. "Agape" ir grieķu vārds Jaunajā Derībā, kas apraksta dievišķo mīlestību.

Mēs tagad mūsu svētrunā atgriežamies pie apustuļa Pāvila vārdiem: "Dzīvojiet tā. kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa." (Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:1b) Ko tad prasa mūsu aicinājuma cieņa? Pāvils atbild šo jautājumu šādi: "Dzīvojiet visā pazemībā, lēnībā un pacietībā, cits citu panesdami mīlestībā. Uzturēdami Gara vienību ar miera saiti" (Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:2-3) Pirmais vārds. kurš raksturo mūs kā Kristus aicinājuma cienīgus ir: "pazemība", angļiski:

"*humility*". Pazemība, par nožēlu, ir īpašība, kuŗa tiek ļoti maz cienīta mūsu dienās. Ja mēs klausāties ziņas par to, kas ap mums šodien notiek, tad redzam ka pazemība ir ar skalu meklējama. Daudzu ļaužu sapratnē, būt pazemīgam ir ģeķības iezīme. Daudzi domā. ka pazemīgie ļaudis tiks samīti zem lepno, uzstājīgo ļaužu kājām. Bet pirmā īpašība, par kuŗu apustulis Pāvils runā, uz ko viņš mūs aicina, ir *pazemība*. Tas ir *tādēļ*, ka tā ir īpašība. kuŗa iezīmēja viņa Kungu un Glābēju un mūsu Kungu un Glābēju, Jēzu Kristu.

Par Jēzu Kristu apustulis Pāvils raksta vēstulē Filipiešiem: "*Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir Kristus Jēzum* - kas Dieva veidā būdams. neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, bet Sevi iztukšojis, pieņemdamas Kalpa veidu, topot cilvēkiem līdzīgs - un cilvēku kārtā būdams, Viņš pazemojās, līdz pat nāvei, līdz pat krusta nāvei." (Apustuļa Pāvila vēstulē filipiešiem 2:5-8) Par nožēlu, vienu otru cilvēku, kurš teicas šodien būt Kristus sekotājs, varam raksturot ar vārdiem: "Sevi izcēlis un sevi pielīdzinājis Dievam!"

Būt pazemīgam nenožīm, ka mums trūkst pašcieņa. Par Jēzu Kristu mēs lasām atkal Filipiešu vēstulē, tajā pašā rakstvietā, kuŗa runā par Viņa pazemību, ka Dievs: "Viņu ļoti paaugstinājis un dāvinājis Viņam vārdu pāri visiem vārdiem. (Apustuļa Pāvila vēstule filipiešiem 2:9) Tāpat Dievs paaugstina katru vienu no mums, kuŗš nesam vārdu kristietis, kurš piederam Viņa draudzei. Pāvils raksta ka Dievs pazemīgajam Jēzum devis vārdu pāri visiem vārdiem. Viņš ir Kungs! Dievs dod katram vienam no mums, kurš pazemīgi nākam pie Viņa, meklējot pestīšanu, vārdu: "Dieva bērns!"

Nākošie vārdi, kuŗus apustulis saka, ka tiem būs iezīmēt mūsu raksturu kā kristiešiem ir: lēnība un pacietība. Pazemīga cilvēka rakstura īpašības ir lēnība un pacietība. Tas nenožīmē, ka mēs esam lēni savā domāšanā, vai savā rīcībā. Tas nožīmē ka mēs esam lēni dusmot uz savu līdzcilvēku. Ja mums liekas ka mūsu līdzcilvēks ir kādā veidā mūs apvainojis, vai nonicinājis, mēs meklējam saprašanos, meklējam salīdzināšanos. Tas parādās, piemērām, pie automašīnas vadīšanas. Ja k āds ir mums aizbraucis priekšā, ātrāk kā tas mums liekas

vajadzīgs, mēs skaļi nepūšam tauri, nerādām ar pirkstu, bet pacietīgi pagaidām un uzsmaidām. Mēs dzīvojam pasaulē, kurā cilvēki bieži izsmej ļaudis, kuŗi ir lēni savā izturešanās. Cik sāpīgi un traģiski tas ir! Cik tālu tas ir no tā, ko Jēzus Kristus mums māca atiecībā uz rīcību, kādu Viņš no mums kā kristiešiem sagaida,

3) Tā mes tagad nonākam pie vārda, kuŗa nozīmi nevaram izsmelt rakstot simtiem svētrunu un šis vārds ir: "mīlestība". Kristietī, kā jau teicām, iezīmē dievišķā mīlestība, iezīmē lietojot

Jaunas Derības grieķu vārdu, kuŗu jau minējām: "agape" - mīlestība". Tā mes lasām mūsu apceramās rakstvietas beidzamā daļā: "Bet patiesi būdami mīlestībā, visās lietās pieaugsim Viņā, kas ir mūsu galva, proti Kristus. Viņā visa miesa kopā saturēta un visām palīgsaitēm vienota, pastāvīgi aug, pēc tām spējām, kas katrai viņas daļai dota,

### **Vientuļais Koks**

No kantātes „Draudze”

Viktors Baštiks

Ceļ'nieks tur dzimtenes ārēs  
aukstā un ledainā dienā  
redz zaļojam vientuļu koku,  
kaut apkārt vēl stingums un sals.

Viņš izbrīnā apstājies, vēro:  
Lūk pavasar's atnācis ciemā,  
klau, šurpu no lapotnes zaļās  
skan dziesma augstā ziemā.

Pāri brāž ziemeļu vēji  
noliecot zarus jo zemu.  
Tie kļaujas kā drebošas rokas,  
kas cīnoties spēku vēl lūdz.

Un ceļ'niekam acīs mirdz asaras,  
bet sauli viņš nākotnē jauž-  
Šis koks tam par mūžīgo cīņu,  
par ziedoņa uzvaru pauž.

klūdama aizvien pilnīgāka mīlestībā” (Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:15-16)

Pasaulē trūkst mīlestības, jo tai trūkst ticība Dievam, kuŗš ir mīlestība. Kaŗi kas plosās Gazā, Ukrainā un citur pasaulē, nāk no tā, ka cilvēku sadzīvē dominē naidis. Mūsu spēkos nav apturēt šos karus. Mēs varam vienīgi lūgt pēc miera! Bet mūsu spēkos ir rādīt mīlestību mūsu līdz-cilvēkam. Mūsu spēkos ir palīdzēt ļaudīm, kuŗi dzīvo trūkumā, gan šajā zemē, gan pasaulē. Mūsu spēkos ir paēdināt izsalkušos, apmeklēt slimos un apģērbt kailos, gan mūsu apkaimē, gan citur pasaulē. Jā, mēs kā draudze un kā Apvienība daudz esam darījuši, bet es to saku pirmkārt sev un tad jums: mēs varam darīt daudz vairāk. Jēzus saka pazīstamā līdzībā par avīm un āžiem, ka to, ko mēs esam darījuši vienam vismazākajam no saviem līdzcilvēkiem to mēs esam Viņam darījuši. Mēs kalpojam Kristum, kalpojot tuvākam!

4) Vēl viena tēma, kas parādās rakstvietā, kuŗu apceram, ir vienotība. Apustulis raksta "Cenzdamies uzturēt Gara vienību ar miera saiti. Vien miesa, viens Gars jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti. Viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem." (Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:3-6) Tur kur valda dievišķā mīlestība mūsu dzīvēs kā ticīgiem, kur tā valda mūsu draudzēs, tur pastāvēs vienotība draudžu locekļu starpā. Kur pazūd mīlestība, tur sairst ticīgo kopība un tur arī sairst draudzes. Traģiski ir tas, ja šī kopība sairst politisku nesaskaņu dēļ, kā tas notiek mūsu dienās. Mēs dzīvojam bīstamos laikos kuŗos dažādi tumsības spēki, sataniski spēki, cenšas sadragāt to kopību, kuŗa mūs iezīmē kā Kristus draudzi. Bet šīs nav pirmās dienas kristietības garajā 'vēsturē, kad: "draudzes koks iedrebas", kad iekšējas nesaskaņas un ārēji uzbrukumi grib postīt draudzes kopību. "Draudzes koks iedrebas, bet ar saknēm tuŗas stingri zemē!"

Apustulis Pāvils atgādināja ļaudīm savās dienās un atgādina arī mums šodien, vārdos kas ir daļa no vīru koŗa dziesmas, kantātē: "Draudze". "Tāpēc mēs droši ticam, ka ne nāve, ne dzīve, ne ēņģeļi, ne varas, ne tagadne, ne nākotne, ne spēki, augstumi,

dziļumi, nevarēs mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā.” Vārdi ir no apustuļa Pāvila vēstules Romiešiem 8:37-39. Jā, draudzes koks iedrebas šodien, kā tas ir iedrebējis bieži pagātnē. Bet draudzes koks ar saknēm turās stingri zemē. “Ceļnieks tur dzimtenes āres, Aukstā un ledainā dienā redz zaļojušam vientuļo koku....”

māc. Dr. Uldis Ukstiņš



Foto: Bukskauntijas draudzes Facebook lapa

## TIKAI ŽĒLASTĪBA

Draudzes kopēja Ralfa Augstrozes pārdomas pie Svētā vakarēdiena  
Bukskauntijas latviešu baptistu draudzē 2025. g. 2. novembrī

*Romiešiem 3:23–24* — “Jo visi ir grēkojuši un viņiem trūkst Dieva godības, bet viņi tiek attaisnoti bez nopelna, ar Viņa žēlastību, caur atpestīšanu, kas ir Kristū Jēzū.”

31. oktobrī Kristīgā baznīca visā pasaulē atzīmēja Reformācijas dienu, kad mēs ar pateicību atceramies, kā Dievs pirms vairāk nekā 500 gadiem caur Mārtiņu Luteru un citiem reformatoriem atjaunoja draudzei dzīvinošu patiesību: ka cilvēks tiek attaisnots nevis ar darbiem, bet tikai un vienīgi ar ticību uz Jēzu Kristu.

Un tieši pie šī Vakarēdiena galda šī patiesība kļūst redzama un taustāma. Šis galds nav balva tiem, kas bijuši pietiekami labi, bet gan Dieva dāvana tiem, kas atzīst savu vajadzību pēc Viņa žēlastības. Šis ir žēlastības galds.

Kad mēs nākam pie maizes un biķera, mēs atzīstam, ka neesam cienīgi paši par sevi — bet, ka Kristus mūs dara cienīgus. Viņa miesa tika dota, Viņa asinis tika izlietas, lai mēs varētu dzīvot.

Mārtiņš Luters teica, ka ticība ir kā “atvērta roka, kas saņem Dieva dāvanu.” Tas arī ir tas, kas notiek šeit. Žēlastība dod, ticība saņem. Šī maize — Viņa miesa, kas lauza par mums. Šis biķeris — Viņa Jaunās Derības asinis, izlietas par grēku piedošanu.



Foto: Autors

Pie Vakarēdiena mēs atgādinām sev, ka viss, kas mums vajadzīgs glābšanai, jau ir paveikts pie krusta. Mēs nākam nevis ar saviem nopelniem, bet ar pateicību. Mēs nākam nevis, lai kaut ko iegūtu, bet lai saņemtu to, ko Kristus jau dāvājis.

Reformatori - Luters, Kalvins, Cvinglijs un pārējie reformatori vēlējās, lai mūsu skatiens būtu vērsts nevis uz viņiem, vai uz kādu citu, bet tikai uz Kristu, dzīvo Vārdu, kas vienīgais dod dzīvību dvēselei. Un arī tagad mēs nesvinam Reformācijas varoņus, bet Dieva uzticību, kas cauri laikmetiem ir saglabājusi patiesību par Kristu.

Viņš ir mūsu Pestītājs, mūsu Stūrakmens, mūsu Dzīvības Maize. Viss, kas mēs esam un kas mums ir,

nāk no Viņa. Kad mēs baudām šo Vakarēdienu, mēs apliecinām: “Kungs, Tu esi pietiekams.”

Tāpēc šodien, Reformācijas svētdienā, kad tuvojamies Kungam, darīsim to ar pazemīgām un pateicīgām sirdīm. Nāksim — ne tāpēc, ka esam pilnīgi, bet tāpēc, ka zinām, ka mums ir vajadzīgs Glābējs. Nāksim — jo Jēzus Kristus pats mūs aicina sacīdams: “Dariet to Mani pieminēdami.”

Lai šis Vakarēdiens mums visiem atgādina, ka pestīšana ir no žēlastības, caur ticību Kristū, vienīgi.

Lūgšana: Kungs, mēs Tev pateicamies par Tavu

krusta upuri un īpaši šai brīdī par Tavu miesu, kas tika lauza mūsu grēku un noziegumu dēļ. Paldies, ka šodien Tu mums atgādini, ka pestīšana nav nopelns, bet tikai Tava žēlastība. Mēs nākam pie Tava galda ar tukšām rokām, bet aizejam piepildīti ar Tavu piedošanu, Tavu klātbūtni un mieru.

Palīdzi mums dzīvot šajā pasaulē ticībā un pateicībā, nesot Tavu gaismu, Tavu patiesību un Tavu mīlestību. Lai mūsu dzīve liecina, ka Tu esi pietiekams, un ka viss gods un slava pieder tikai Tev.

Tikai žēlastība, tikai ticība, tikai Kristus.

## PATEICĪBA IR LABĀKAIS VEIDS, KĀ IZBAUDĪT TO, KO DIEVS MUMS DEVIS

Māc. Valdis Andersons

Šodien mēs atceramies un pateicamies par visu Dieva labestību pret mums. Mēs slavējam Dievu par to, ka Viņš par mums rūpējas, par Viņa vareno spēku un par Viņa brīnišķīgo radību. Un mēs priecājamies, ka varam svinēt Dieva dāvanas.

Bet ko darām ar Viņa lielāko dāvanu – Viņa Dēlu?

Pateicība ir iespēja novērst domas un jūtas no sevis un vispirms vērst tās pie Dieva – pie visu svētību avota – un tad arī pie citiem cilvēkiem.

Bet vai mēs vienmēr un visos apstākļos esam patiesi pateicīgi Dievam?

Lūkas evaņģēlijā 12:13–21 lasām par bagātu vīru, kurš priecājas par savu mantu un bagātību, bet Dievs viņam saka “Tu bezprātīgais.”. Jēzus saka, ka tā notiks ar tiem, kas “krāj mantu sev, bet nav bagāti Dieva priekšā”.

Ja kāds mūs nosauktu par “stulbu” vai “nejēgu”, tas jau būtu sāpīgi. Bet kā jūs justos, ja pats Dievs jūs sauktu tādos vārdos?

Šodienas evaņģēlijā Jēzus stāsta līdzību. Jūs, iespējams, atceraties no svētdienas skolas, ka līdzība ir “zemes stāsts ar debesu jēgu” – cilvēcisks stāsts ar garīgu mācību. Šajā stāstā runa ir par ģeķību un



Māc. V. Andersons ar dzīvesbiedreni Silviju Foto: Autors

gudrību.

Līdzībā bagātajam vīram ir problēma, ko mēs daudzi vēlētos: pārāk daudz bagātības! Viņa manta nāk no lauksaimniecības, un tai klāt nāk vēl bagātāka raža. Vīrs skaļi domā, lai mēs saprastu viņa prātu:

Ko lai es daru?

Man nav, kur likt graudus.

Es nojaukšu savus šķūņus un uzcelšu lielākus, tur es sakrāšu visu savu bagātību.

Viņš runā tikai par “maniem graudiem”, “maniem šķūņiem”, “manu mantu”. Viņš skatās tikai uz sevi. Viņa lielā raža ir domāta tikai viņam pašam. Viņa

drošība balstās tikai bagātībā. Viņš visu izdomā pats un ar sevi ir pilnībā apmierināts.

Vai pamanījāt – ne reizi viņš nesaka: “Paldies, Dievs, par to, ko esi dāvējis”?

Turklāt viņš savu prieku nedala ar citiem. Viņš plāno baudīt visu viens pats. Jēzus parāda, ka tas, ko vīrs ir sasniedzis, nav nekas īpašs, jo viņš domā tikai par krāšanu un uzglabāšanu, nevis par to, kā savu mantu izmantot labam mērķim. Beigās viņš domā tikai: “ēdīšu, dzeršu un līksmošu”.

Šeit ir jautājums, ko šī līdzība mums uzdod: vai kādā ziņā mēs esam līdzīgi šim vīram?

Mūsdienās sabiedrība bieži apbrīno panākumus un bagātību. Cilvēkus slavē par to, ka viņi ir “paštaisīti”, ka viņiem pieder daudz. Bagātais cilvēks līdzībā ir tieši tāds: bagāts tikai pats priekš sevis, dzīvo lielā mājā, domā, ka viss ir droši.

Bet kas notiek?

Dievs ienāk stāstā un atklāj viņam patiesību: viņš savu bagātību ir padarījis par vissvarīgāko. Tā ir vilnus drošība, jo tajā pašā naktī viņš mirst un visu zaudē.

Viņš domāja, ka bagātība viņu padarīs drošu. Ka manta būs viņam mūžīgi. Ka viņš dzīvos vēl ilgi un baudīs dzīvi.

Šodien mediji šo cilvēku sauktu par veiksminieku. Sabiedrība viņu sauktu par “līderi”. Kolēģi – par “celmlauzi”.

Bet Dievs viņu sauc par ģeķi – un vissmagākajā nozīmē. Viņam nebija garīgās gudrības.

Psalms 14:1 saka: “Bezprāši saka savā sirdī: Dieva nav.” Bagātais vīrs nebija stulbs tāpēc, ka viņš strādāja, taupīja vai baudīja savu mantu. Viņš bija stulbs, jo dzīvoja tā, it kā Dieva nebūtu. Viņš plānoja, runāja, darīja un domāja bez Dieva.

Cilvēku priekšā tu vari būt gudrs, bet Dieva priekšā – ģeķis. Cilvēku priekšā – bagāts, bet Dieva priekšā – nabags. Cilvēku acīs – veiksmīgs, bet Dieva acīs – izgāzies.

Šī stāsta mērķis ir likt mums sev jautāt:

## Vai es esmu gudrs vai nē?

Vai arī mēs varam iekrāties tādās pašās lamatās, kā bagātais vīrs? Paļauties uz savu veiksmīgumu? Justies droši tāpēc, ka mums pieder daudz? Domāt tikai par sevi?

Mums nav jābūt tādiem pat kāds ir viņš. Mums nav tāpat jādzīvo, kā dzīvoja viņš. Mēs pateicamies Dievam, ka Viņš ir mūsu mīlošais Debesu Tēvs.

Viss, kas mums ir, ir Dieva dāvana. Dzīvība un pestīšana – vēl lielāka dāvana, ko mēs saņemam ik dienas.

Kad to saprotam, mēs kļūstam gudri un bagāti Dieva priekšā. Mēs varam būt bagāti Dievam tāpēc, ka Dievs vispirms ir bijis bagāts pret mums – devis mums visu nepieciešamo, un visvairāk – savu Dēlu Jēzu Kristu.

Kad tad mēs esam bagāti Dieva priekšā? Kad esam gudri?

Kad zinām, ka mūsu attiecības ar Dievu un citiem ir vissvarīgākās.

- Kad redzam, ka visa radība nāk no Dieva.
- Kad savu pateicību vēršam pie Dieva
- Kad atzīstam, ka Viņš ir visu lietu avots.
- Kad drošību balstām nevis mantā, bet Dievā
- Kad par savām spējām un sasniegumiem pateicamies Dievam.
- Kad neesam vērsti tikai uz sevi, bet ar mīlestību raugāmies uz citiem.

Teologs Dītrihs Bonhēfers rakstīja, ka pateicība dara cilvēku bagātu. Kad mēs pateicamies Dievam, mēs saprotam, cik daudz Viņš mums dod – brīvi, dāsni un nepelnīti.

Katru dienu varam dzīvot ar pateicības sirdi, jo Dievs mūs dāsni svētī.

Tāpēc pateiksimies Dievam par visu, ko Viņš mums ir devis, un būsim **bagāti Dievam**.

# PIEDERĪBA ZEMEI UN DEBESĪM

Māc. Ainars Baštiks

Mēs dzīvojam gan pasaulē, bet necināties pasaulīgi

2.Korintiešiem 10:3

Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un

Dievam, kas Dievam pieder

Mateja 22:21



Foto: Autors

Novembra vidus ir patriotiskuma, valstiskuma un nacionālās identitātes nedēļa. Tā sākas ar 11. novembri - Lāčplēša dienu un beidzas ar 18. novembri - Latvijas proklamēšanas dienu. Svinot Latvijas valsts dzimšanas dienu, pieminēsim ar pateicību, ka no apmēram 1000 tautām ir tikai 200 pastāvīgas valstis. Tai skaitā arī Latvija. Dzimšanas dienā arī domāsim par savu atbildību laikā un vietā, kur dzīvojam. Bet pāri visam - apzināties savu piederību Debesīm. Tāpēc esam zemes un Debesu pilsoņi.

## Piemini un pateicies.

Pagātnes atcerēšanās un pieminēšana veido identitāti. Pagātnes liecības, notikumi un vērtības parāda priekšgājēju drosmi un ticību. Piemiņa veido piederību savai vietai, dzimtai un tautai. Piederība savai valodai, kultūrai un ticībai ir kā enkurs, kas neļauj pazust dzīves vētrās. Mēs pieminām varoņus un notikumus tautā un mūsu senčus savā dzimtā, taču aiz tiem mums vajadzētu ieraudzīt Dieva brīnišķīgo vadību. Tāpēc pagātnes pieminēšana ir reizē pateicība.

Ātri varam ieraudzīt to, kas nepatīk. Viegli varam kritizēt to, kas nav pēc mana prāta. Taču tas reti kaut ko izmaina, bet izmaina pateicība. Kā lai nepateicas, ja turpat 1000 gados, atrodoties zem vācu, zviedru, poļu, krievu un citām varām, mēs neesam pazuduši no vēstures kartēm kā piemēram, kurši, lībieši, zemaļi vai sēļi. Kā lai nepateicas, ka dzīvojam brīvā Latvijā! Kā lai nepateicas, ka mūsu zemē nav kaŗa! Kā lai nepateicas, ka varam brīvi ticēt un apliecināt savu piederību Kristum! Ja neesam pateicīgi, tad nenovērtējam to, kas mums ir. Ja neesam pateicīgi, tad zaudējam draugus un kļūstam vientuļi. Esi pateicīgs un būsi laimīgāks.

## Tici un dari.

Vieta, laiks un cilvēki veido vēsturi. Un, jo garāka vēsture, jo vairāk ir ko pētīt, atcerēties, lepoties un rakstīt grāmatas. Taču tad ir jautājums - kā būs ar nākotni? Dažkārt, nespējot tikt galā ar šodienas izaicinājumam, cilvēki meklē atrisinājumu pagātnē. Savukārt Bībele mums skaidri atklāj kādu patiesību par nākotni. Mūsu dzīves mērķis ir Apsolītā zeme. Mūsu piederība ir Dieva debesu Valstība. Tāpēc, vai tik pat pamatīgi, cik atceramies pagātni, mēs domājam, meklējam un lūdzam par rītdienu? Par savu un tautas nākotni. Ja to nedarīsim, tad mums paliks tikai atmiņas un varonīga pagātne, bet mūsu nākotni noteiks un diktēs citi.

Jā, mēs kristieši it kā esam tādi paši kā visi citi. Taču ir viena liela atšķirība. Kristus sekotājiem ikdienas ir pieejama garīgā realitāte. Tev ir Dieva klātbūtne, kas īstenojas Svētā Gara vadībā. Tev ir Dieva gudrība, kas atrodama Bībelē. Tev ir pārliecība, kas dzimst attiecībās un lūgšanās ar Kristu.

Tā, dzīvojot ar Dievu ikdienā, tev nevajag tūkstošiem likumu, visaptverošu kontroli, policiju vai armiju. Tu dzīvo Dieva acu skatā. Tu dzīvo, lai patiktu Dievam ne tikai savā raksturā, bet arī ziedošanās un kalpošanas rīcībā. Tāpēc, Dievam patīkama dzīve, ir tā labākā dāvana savai zemei un tautai.

Sirsnībā— Ainars Baštiks

Rīgas Mateja baptistu draudzes mācītājs

# GAISMA SPĪD TUMSĀ UN TUMSA TO NESPĒJA SATVERT

## Jāņa ev. 1:5, 9-14

Māc. Edgars Mažis

*„Viņš bija patiesā gaisma, kas nāca pasaulē un spīd visiņ cilvķiem. Viņš, gaisma, bija pasaulē, un pasaule caur Viņu radās, bet pasaule Viņu nepazīna. Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma. Tiem, kuŗi Viņu uzņēma, kas ticēja Viņa Vārdā, Viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem, kas nav no asinīm, nedz no miesas iegribas, nedz pēc cilvķa iegribas, bet ir dzimuši no Dieva. Un Vārds tapa miesa un mājaja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušajam Dēlam, pilnu žēlastības un patiesības.” (Jāņa ev. 1:9-14)*

### Kā piedzimt no Dieva?

Dzīve tumsā ir grūta. Gribas gaismu. Tomēr īsta tumsa jau ir reti. Parasti aizkariem spīd cauri ielas gaisma. Pilnmēness naktī ārā ir tik gaišs. Agrāk, kad cilvķi paši attīstīja filmiņas, vajadzēja tumšu telpu. Tumsa. Fiziska tumsa var būt biedējoša. Ir cilvķi, kuŗiem ir bail būt tumsā. Un ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem. Tumsa daudz ko apslēpj. Pirms daudziem gadiem man bija iespēja Šveicē kāpt naktī kalnā, lai no rīta redzētu saullēktu. Kāpām vairāki cilvķi. Nebija laika skatīties, kas ir apkārt. Kad kāpu lejā, redzēju tik šauru taciņu, pa kuru biju uzkāpis, ka, ja es to būtu darījis dienas laikā, nebūtu kāpis vispār...

Fiziska tumsa. Par to varētu daudz runāt. Bet šovakar par Kristu, kuŗš kā Gaisma ienāk šajā pasaulē, kuŗa Jāņa evaņģēlijā tiek raksturota, kā cilvķa sacelšanās pret Dievu. Pasaule. Nevis šī zeme, kur dzīvojam, kaut gan zināmā mērā arī tā. Bet mēs, cilvķi, šajā pasaulē. Un Kristus piedzimšana Betlēmē un Viņa klātbūtne virs zemes sakustināja cilvķu sabiedrību. Kaut kas īpašs toreiz notika Galilejā un citur Palestīnā. Kristus gaisma ielauzās cilvķes tumsā. Gaisma, kas sākumā bija



Foto: Adventistu Rīgas Draudzes YouTube sludinājums

zvaigznes atspīdēšanā, kuru ieraudzīja Austrumu gudrie. Gaisma, kas iespīdēja cilvķu sirdīs, kad Viņš sāka cilvķus mācīt, runāt par Dieva valstību. Bet Kristus gaisma daudziem nebija viegli uztverama.

### Kāpēc mēs Kristu kā Gaismu nesaprotam un nespējam pieņemt?

(nespēj satvert, nepazīst, neuzņem)

Kāpēc cilvķiem ir grūti pieņemt Jēzu Kristu? Vai tikai tāpēc, ka neesam no bērības par Viņu mācīti? Vai tāpēc, kā kādi no jums dzīvoja padomju laikā, kad par Jēzu bija aizliegts runāt? Evaņģēlista un apustuļa Jāņa izpratnē tas ir katra cilvķa grēks. Tā daļa, ko, sacēloties pret Dievu, esam kopuši un iemīlējuši.

**Gaisma ir nākusi pasaulē. Bet cilvēki bija iemīļējuši tumsu vairāk nekā gaismu, tādēļ ka viņu darbi bija ļauni. Ikviens, kurš dara ļaunu, nīst gaismu un nenāk gaismā, lai viņa darbi netiktu nosodīti. Bet, kas patiesību dara, tas nāk pie gaismas, lai viņa darbi kļūtu atklāti, ka tie darīti Dievā.” Jāņa 3, 18-21**

Lai kā es censtos apslēpt savu tumsu, tā man ir mīļa. Tumsa, kas apslēpj to slikto, ko es daru. Tumsa, kurā dzīvojot, man ir izjūta, ka neviens neredz, neviens neatradīs manu grēku. Kristus ienāk šajā pasaulē, lai ikviena cilvēka tumsu atklātu un to neitralizētu. Tumsai nepatīk atklātība. Grēks vislabāk jūtas tumsā. Un mums ir līdzīga izjūta, kā Jāņa teiktajā. Ja es iešu Kristus gaismā, tad mani nosodīs. Ja manus sliktos darbus atklās, tad citiem par mani būs spriedums. Viņi domās par mani slikto. Labāk ir palikt tumsā. Labāk ir turpināt slēpties. Tāpat mēs domājam par Dievu. Viņš droši vien ir dusmīgs par manu slikto dzīvi. Es viņam nepatīku. Labāk ir slēpties no Viņa. Vai mēs varam iedomāties, kādos noslēpumos rit mūsu dzīve? Tik bieži mēs nespējam būt godīgi bailu dēļ. Un kopš tā brīža, kad pasaulē ienāca nepaklausība Dievam, mēs dzīvojam tādā kā kontrastā. Viena mūsu personības daļa alkst pēc Dieva, otra – tai pretojas. Kad Jēzus ienāca šajā pasaulē, Viņš sastapās ar dažādu cilvēku grupu attieksmi. Bija tie, kas Jēzu redzēja sāncensi, tad bija tie, kas Viņu apsmēja un nicināja. Kādā brīdī Jēzus tika nosaukts par negausi un viņa dzērāju. Un tad, kad Viņš cieta pie krusta, Viņš dzirdēja par sevi visrieģīgākos teikumus. Tāda ir cilvēces tumsa, kad tajā iespīd Kristus gaisma. Un tad man jādomā par sevi, jo arī manā dzīvē ir brīži, kad es pretojos Viņam, kad es nesaprotu Viņu, kad man šķiet, ka Viņš citiem palīdz vairāk kā man. Bet kāpēc gan cilvēkam vajadzīgs Jēzus, ja nu viņš tomēr pats tiek ar sevi un savu dzīvi galā. Bet Jēzus redz to, ko es bieži negribu redzēt.

**Miesas gaismeklis ir acs; ja tava acs ir skaidra, tad visa tava miesa būs gaismas pilna. Bet, ja tava acs ir ļauna, tad visa tava miesa būs aptumšota. Ja nu gaisma, kas tevī, ir tumsa, cik liela tad ir pati tumsa! Mateja 6, 22-23**

Un tas nav labākais vērtējums. Pat manis pašā gaisma beigās izrādās ir tikai tumsa. Šodien ir tik daudz ļaunuma tumsas. Ukrainā, kur okupantu tumsa ir briesmīga. Mana un tava grēka dēļ Kristus uzņemšana ir apgrūtināta, jo kamēr es kaut kā pa savu tumsu ņemos, man Viņš nav vajadzīgs. Un tomēr, katrā no mums ir kaut kas dievišķīgs ielikts no Radītāja. Kaut kas mūsos rezonē, kad dzirdam par Dievu, kad dzirdam, ka Glābējs ir nācis pasaulē. Un Kristus dzimšanas diena uzrunā. Tā neatstāj vienaldzīgu.

### **Kā ir iespējams piedzimt no Dieva?**

**11 Viņš nāca pie savējiem, bet tie viņu neuzņēma. 12 Tiem, kuri viņu uzņēma, kas ticēja Viņa Vārdā, Viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem, 13 kas nav no asinīm, nedz no miesas iegribas, nedz pēc cilvēka iegribas, bet ir dzimuši no Dieva.**

Jēzus nākšana. Toreiz un tagad. Savā ziņā skumjākais teikums ir šis:

### **Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma.**

Kaut arī Izraēla tauta gaidīja Savu Glābēju, Dieva sūtīto Mesiju, Jēzus netika pieņemts. Tajā pašā laikā Viņu kā Glābēju saprata un uztvēra tieši tie cilvēki, kurus citi nicināja. Samariešu sieviete, muitnieks Caķejs, Romas virsnieks, kurš bija aculiecinieks Kristus nāves brīdim un daudzi citi, kuŗi redzēja to, kas citiem bija apslēpts. Tiem, kuri Jēzu uzņēma un ticēja Viņa Vārdā. Uzņemšana vēl negarantē ticības piedzimšanu. Arī atrašanās baznīcā nenožīmē, ka visi tic Jēzum kā Glābējam. Ko nožīmē Jēzu uzņemt? Tās ir kaut kādas zināšanas par Viņu. Kaut kas tāds, ko mūsu prāts saprot. Vēsturiskais Jēzus. Jā, Viņš dzīvoja šeit virs zemes. To apzināties ir mūsu cilvēciskā daļa. Ticība ir kaut kas dziļāks un nopietnāks. Ticēt, ka Viņš ir Glābējs, kurš atbrīvo tevi un mani no mūsu grēka. Ticēt, ka Viņš spēj tevi un mani izmainīt. Sauksim to par ticības brīnumu. Par kādu pieredzi, kuru grūti izskaidrot ar vārdiem. Un tas var notikt jebkurā brīdī un jebkurā vietā. Bet šajā dienā mēs varam to piedzīvot īpaši, jo Jēzus nenāk šajā pasaulē kā ekskursants, lai iejustos cilvēka ādā.

Viņš nāk, lai glābtu, lai izvestu mūs no mūsu tumsas. Vēlāk apustulis Pāvils par to raksta vēstulē Kolosiešiem:

**Mēs pateicamies Tēvam, kas mūs izrāva no tumsas varas un ieveda Sava mīlotā Dēla valstībā – Viņa dēļ Dievs mūs ir atbrīvojis un mūsu grēkus piedēvis (Kolossiešiem 1, 13-14)**

Piedzimšana no Dieva sākas ar Jēzus ienākšanu cilvēka dzīvē. Bet, lai Viņš ienāktu, mums jāatver savas sirds durvis Viņam. Savā ziņā – jāieaicina Viņš savā dzīvē.

**Tiem, kuŗi Viņu uzņēma, kas ticēja Viņa vārdā, Viņš ļāva kļūt par Dieva bērniem, kas nav no asinīm, nedz no miesas iegribas, nedz pēc cilvēka iegribas, bet ir dzimuši no Dieva. 12-13.pp.**

Ja pie savas fiziskās piedzimšanas mēs neesam pielikuši pūles, izņemot to, ka esam laužušies ārā no mātes miesām, tad pie savas garīgās piedzimšanas mums kaut kas ir jādara. Dievs varētu mūs izraut no tumsas pret mūsu pašu gribu, bet Viņš to nedara. Jēzus deva un dod izvēles iespēju tev un man. Tā tas

ir bijis un tā tas būs līdz tam brīdim, kad mūsu dzīve būs beigusies, kad mūs sagaidīs Mūžība. Ja tu neesi piedzimis no Dieva, tad šodien tas ir iespējams. Kaut arī tumsa mūsu dvēselē kādu brīdi ir mīļāka par Dieva gaismu, Jēzus klātbūtne ir kaut kas daudz īpašāks, jo tev un man vairs nav jāslēpjas.

**“ES ESMU pasaules gaisma. Kas seko Man, tas nestaigās tumsā, bet tam būs dzīvības gaisma.” Jāņa 8, 12**

Jēzus Kristus gaisma apspīd ikvienu. Tā nav iznīcinoša. Tās mērķis ir nevis nosodīt, bet parādīt patiesību, parādīt, ka tu un es – ikvienam pieder iespēja piedzimt no Dieva. Kas tev ir jādara? Jāsaka jā Jēzum, jāatver plaši savu sirdi, lai Viņš nāk iekšā, lai Viņš iedod tavai dzīvei kaut ko pavisam jaunu.

Tumsa dabā lēnām atkāpsies. Arī tavas sirds tumsa var tikt Kristus gaismas pārņemta. Un ir tā it kā Viņš teiktu: nāc, mīļais cilvēk, Manā gaismā! Nāc pie patiesības! Nāc un atzīsti savu grēku tumsu, un tu sāksi staigāt dzīvībā! Tev nav no Manis jābaidās, jo Es esmu nācis, lai tu piedzimtu no Dieva.



Āgenskalna baptistu draudzes dievkalpojums

Foto: No Āgenskalna baptistu draudzes YouTube kanāla

## VALDIS ŪSIS

**\*1934. G. 11. JŪNIJĀ—† 2025. G. 12. OKTOBRĪ**

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Valža Ūša izvadīšanas svētki notika *Shulte & Mahon - Murphy Inc.* bērnam, 2025. gada 30. oktobrī. Viņš tiks apbedīts Klīvlāndes *Lakeview* kapsētā. Bēru svētki vadīja Klīvlāndes latviešu baptistu draudzes mācītājs Dr. Pauls Barbins. Bēres bija kupli apmeklētas ar vairāk kā piecdesmit dievlūdzējiem. Šajā bērnam bija gadu desmitiem ilgi notikuši daudzi bērnu svētki, Klīvlāndes latviešu baptistu draudzes locekļiem. Šai draudzei Valdis bija piederējis no savas agrās jaunības.

Viņš apprecējās jaunībā, 1960. gada pirmā jūnijā ar Klīvlāndes draudzes locekli, Tabitu Drobiševski. Viņiem bija divi audžu bērni, Debija (Ūsis) Taylor un nelaiķis Dāvids Ūsis. Debijai ir divas meitas. Dāvids bija izcils mūziķis un ilggadīgs Klīvlāndes draudzes ērģelnieks, kā arī bieži ērģelnieks ALBA Koru apvienības rīkotās Dziesmu dienās.

Valdis tika kristīts, uz viņa ticības apliecības pamata pagremdējot kristības kapā, no mācītāja Juŗa Barbina. Valža kristības notika Eslingenā, Vācijā, 1949. gadā. Viņš tika kristīts līdz ar saviem diviem brāļiem, Andri un Daini. Mācītājs Arnolds Ūsis, Valža tēvs, bija viens no latviešu baptistu draudzes mācītājiem Eslingenā. Tur Ūšu ģimene dzīvoja vienā namā kopīgi ar mācītāja Rūdolfu Vītola un mācītāja Jura Barbina ģimenēm. Zīmīgi ka mācītājs Dr. Pauls Barbins ir gan mācītāja Juŗa Barbina, gan arī mācītāja Rūdolfu Vītola mazdēls.

Valdis ir dzimis 1934. gada 11. jūnijā, Mazsalacā, kur viņa tēvs, mācītājs Arnolds Ūsis bija baptistu draudzes gans. Valdis, līdz ar ģimeni, bija spiests, komunistiem atgriežoties Latvijā, 1944. gada novembrī, bēgt ar tūkstošiem citu latviešu uz Vāciju. Pēc nedaudz gadiem ceļš no Vācijas ved uz Savienotām Valstīm, pirmkārt uz Šarloti, Ziemeļkarolinā un tad uz Klīvlāndi, Ohaio štatā. Šarlotē mācītājs Ūsis ir atkal latviešu baptistu draudzes mācītājs. Ierodoties Klīvlāndē, Ūšu ģimene



Foto: Gunta Plostniece

pievienojas jaundibinātai Klīvlāndes latviešu baptistu draudzei. Šī draudze ir Valža garīgās mājas līdz Tas Kungs viņu aicina uz mūžīgām mājām debesīs, 2025. gada 12. oktobrī, Pirms viņa aiziešanas jau ir miruši viņa vecāki: mācītājs Arnolds Ūsis un Anna Ūse, kā arī jaunākie brāļi Andris un Dainis.

Valdis ar savu izcilo balsi ir bagātīgi kuplinājis Klīvlāndes draudzes dievkalpumus un mūzikālo kalpošanu plašākā latviešu sabiedrībā Klīvlāndē. Bieži dievkalpumus un speciālos koncertos, Ziemsvētkos, Lieldienās un citos gada laikos, draudzes locekļi var klausīties viņa solo dziesmas. Klausījāties arī duetus, kurus viņš bieži dziedāja kopīgi ar Torildu Barbinu, mācītāja Paula Barbina tēvu; kā arī dzirdējāmam Valdi dziedam daudz un

dažādos ansambļos. Arī pārējā Klīvlādes draudzes dzīvē Valdis ņēma aktīvu dalību. Viņš ir draudzes padomes loceklis, svētdienskolas skolotājs un aktīvs Bībeles studiju apmeklētājs. Valdis arī ņēma aktīvu dalību Klīvlādes latviešu sabiedrībā pirmkārt, protams muzikālā lauka. Visi, kuŗi Valdi pazina, bija viņu iemīļojuŗi un cienīja viņu tā mierīgā rakstura dēļ.

Klīvlāde Valdis ieguva doktora grādu zobārstniecībā un gadu desmitiem ilgi strādāja kā zobārsts birojā, netālu no Klīvlādes centra. Viņa pacientos bija, protams, daudz latvieŗu. Arī es ar ģimeni, dzīves biedri Benitu un trīs meitām bijām Valža pacienti. Es biju Valža patients no pusaudža gadiem, līdz 1986. gadam, 41 gada vecumam, kad mēs ar ģimeni pārcēlāmies uz Bukskauntiju, kur kļuva par šīs draudzes mācītāju.

Valdis bija uzticīgs Jēzus Kristus mācekļis. Visu mūŗu viņa kalpoŗana savam Kungam un Pestītājam nebija tikai vārdos, bet izpaudās ikdienas, arī darbos. Par viņu var sacīt vārdus kuŗus mēs atrodam Jāņa Atklāsmes grāmatā: **Es dzirdeju balsi no debesīm sakām: “ Raksti! Svētīgi miruŗie, kas mirst iekŗ tā Kunga, no šā brīŗa. Tieŗām, saka Gars, la tie atdusas no savām pūlēm, jo viņu darbi tos pavada.”** (Jāņa Atklāsmes grāmata 14:13) Uz tikŗanos Tēvmājās!

Māc. Dr. Uldis Ukŗiņŗ



Klīvlādes kvartets, 1955. g. 14. augustā. No kr.: Artūrs Cīrulis, Jānis Plostnieks, Valdis Ūsis, Juris Dakteris

Foto: Gunta Plostniece

## HOMILY AT VALDIS ŪSIS' MEMORIAL SERVICE

### Colossians 3:1-4, 12-17

Māc. Dr. Pauls Barbins

*So if you have been raised with Christ, seek the things that are above, where Christ is, seated at the right hand of God. Set your minds on things that are above, not on things that are on earth, for you have died, and your life is hidden with Christ in God. When Christ who is your life is revealed, then you also will be revealed with him in glory.*

*As God's chosen ones, holy and beloved, clothe yourselves with compassion, kindness, humility, meekness, and patience. Bear with one another and,*

*if anyone has a complaint against another, forgive each other; just as the Lord has forgiven you, so you also must forgive. Above all, clothe yourselves with love, which binds everything together in perfect harmony. And let the peace of Christ rule in your hearts, to which indeed you were called in the one body. And be thankful. Let the word of Christ dwell in you richly; teach and admonish one another in all wisdom; and with gratitude in your hearts sing psalms, hymns, and spiritual songs to God. And whatever you do, in word or deed, do everything in*

*the name of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through him.*

I had the wonderful opportunity to hear Valdis Usis sing a variety of musical compositions in a variety of musical styles, at many different times and in many different locations. I heard his voice when I stood next to him in larger choirs singing sacred choral works and also when it was just the two of us singing a familiar Christmas arrangement or a song of praise during the Lenten season worship service. For Valdis, each sung moment was filled with a deep artistic commitment and the use of his gift from God.

From all of the songs sung, the one song of Valdis' repertoire that always spoke to my soul each and every time I heard it was *"Par Katru Stundu Pateicos"*. When Valdis sang this piece of music it sounded different because, I believe, it was sung from a different place than some of the other songs. It sounded to me that Valdis sang this song from a place of peace in his soul.

The text to this Karlis Skalbe poem is translated as such:

I thank the Lord for every hour,  
For each breath I take, for every day I have lived.  
And even if I suffer only pain, I thank the Lord for every hour  
That he bids me live. To die would also give me joy,  
As streams die out, as snow disappears.  
"I thank the Lord for every hour."

It is this type of "singing from the soul" lifestyle that Saint Paul was encouraging the followers of Christ in Colossae to follow. We hear these words from Paul in his letter to the Colossians: "And let the peace of Christ rule in your hearts, to which indeed you were called in the one body. And be thankful." And as if he were writing this reminder to Valdis, and to you and me on this day, Saint Paul concludes: "And with gratitude in your hearts sing psalms, hymns, and spiritual songs to God. And whatever you do, in word or deed, do everything in

the name of the Lord Jesus, giving thanks to God the Father through him."

I think that Saint Paul is reminding us that: "living out faith in Christ requires practical steps that transform everyday life." Some of these practical steps may come easily for us. If one has been gifted with the ability to sing, or blessed with the gift of patience or perseverance, or filled with compassion and love towards fellow human being, living out one's faith may come more naturally.

But there are, and there will be times in our faith journey that living out our faith in Christ may seem more challenging; a moment when taking the practical steps that transform our lives is more difficult. Perhaps it might be a moment like this one that we find ourselves in today – a moment of separation and loss; a moment when we don't fully understand or comprehend; a moment when our voices are not ready to sing.

Saint Paul knew that life is filled with such challenging moments for every faithful follower of Christ. But, Saint Paul prepares us on how to live out our faith in these challenging, sad, lonely and wondering moments in our lives. Did you catch the "practical step" when you first heard it? Here it is one more time: "And let the peace of Christ rule in your hearts. . . and be thankful."

Perhaps the only thought that I can share with you on this day is a personal one. I thank the Lord for every hour that I spent in Valdis' company. From the Sunday afternoons of my childhood when church folks would gather at Tabita and Valdis' home; to those moments standing next to one another performing in choral choirs; to those times before or after worship when we would talk about Scripture, life and faith. I am thankful for those moments, and also those uniquely special moments when Valdis through his gift of song and voice so powerfully reminded me that gratitude and thankfulness are expressions that continually transform our everyday lives and lead us closer to Christ.

I thank the Lord for every hour,  
For each breath I take, For every day I have lived.

# VALŽA ŪŠA PIEMIŅAI

## 2025. G. 30. OKTOBRĪ

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Psalmistis saka: **Mūsu mūžs ir septiņdesmit gadi un, ja kāds ļoti stiprs, astoņdesmit gadi, un viņa ieguvums ir grūtums un bēdas; jo tās pāiet ātri un mēs aizlidojam kā spārnos.... Māci mums mūsu dienas tā skaitīt, ka mēs gudru sirdi dabūjam!** (Psalms 90:10, 12)

Dievs savā lielajā žēlastībā ir piešķīris Dr. Valdim Ūsim deviņdesmit gadus. Šis ir mūžu dienu daudzums, kurš tiek piešķirts tiem Viņa kalpiem un kalponēm, kuŗi ir vairāk kā ļoti stipri. Dievs šo lielo mūžu dienu skaitu piešķir tiem, kuŗi savas dzīves dienas ir tā skaitījuši, ka gudru sirdi ir dabūjuši. Šie ir ļaudis, kuŗi veltījuši savu mūžu, kalpojot savam Kungam un Pestītājam, Jēzum Kristum. Tāds bija mans mūža draugs, Dr. Valdis Ūsis, kuŗu es pazinu no bērnības.

Mēs visi pazinām Valža spēcīgo baritona balsi, ar kuŗu viņš visu savu mūžu slavēja To Kungu, gan vietējās Klīvlāndes latviešu baptistu draudzes dievkalpojumos, gan Amerikas latviešu baptistu Koru apvienības rīkotajās Dziesmu dienās, gan daudz un dažādos citos garīgos koncertos. Viņa spēcīgā balss nesa svetību visiem viņa klausītājiem, vedot tos tuvāk Kristum.

Man prātā skan dziesma, kuŗu Valdis bieži dziedāja, ko māc. Dr. Pauls Barbins minēja savā ziņojumā par Valža aiziešanu. Tā ir Jāņa Kalniņa: *“Par Katru stundu Dievam pateicos”*

**Par katru stundu Dievam pateicos,  
Par elpu vienu - par katru nodzīvoto dienu.  
Un ja man ar tik sāpes tiek,  
Par katru stundu Dievam pateicos,  
Ko Viņš manīm dzīvot liek.  
Man arī aizet būtu prieks,  
Kā aiziet strautī - pazūd sniegs!**

Rakstot šos vārdus, dzirdu Valdi šo dziesmu dziedam. Mans mīļais draugs Valdis ir tagad aizgājis mūžībā. Viņš ir aizgājis pie sava Debesu Tēva, kuŗam

viņš ticēja un kuŗam viņš kalpoja visu savu mūžu, uzaugot mācītāja Arnolda Ūša un Annas Ūsis ģimenes paspārnē, ar saviem brāļiem Daini un Andri. Patiesi: **Svētīgi mirušie kuŗi, mirst iekš Tā Kunga, jo viņu darbi tos pavada.** (Jāņa Atklāsmes grāmata 14:13) Valdis ir mūžībā, bet viņa darbi to pavada šodien, šeit virs zemes.

Nevaru šodien runāt par Valdi, neminot vēl vienu dziesmu, kuŗa mani cieši saista pie viņa. Tā ir: *“Stāv sargs uz augsta torņa!”* Pirmais pants ir:

**Stāv sargs uz augsta torņa,  
Skats klīst tam tālumā,  
Kur beidzas vecā zeme  
Un jaunai robeža.  
Vēl tumša debess mala,  
Vēl noslēpums to sedz,  
Bet skatu pravietisku,  
Viņš jauno dienu redz.**



Gunta Plosniece un Valdis Ūsis koncertā latviešu biedrībā

Foto: Gunta Plostniece

Dziedot šo dziesmu, Valdis Klīvlāndes draudzes dievkalpojumā mani un Benitas izvadīja 1968. gadā uz Andover- Newton teoloģisko semināru, Bostonā. Viņu pavadīja Benita, kas tajās dienās vairākkārt pavadīja Valdi, dziedot savas solo dziesmas dažādos

sarīkojumos. Kad mēs devāmies uz Andover – Newton semināru, mēs nebijām vēl gadu kā precējušies. Šodien, pēc 57. laulības gadiem arī Benita tagad ir sasniegusi savas mūžīgās mājas. Dievs viņu mājās aicināja šī gada 3. maijā. Dziesmu: “*Stāv sargs uz augsta torņa..*” Valdis atkal dziedāja manā ordinācijas dievkalpojumā, Bostonā un treškārt, kad es tiku 1971. gadā ievests par Klīvlāndes latviešu baptistu draudzes mācītāju. Beidzamais pants šajā dziesmā ir:

**Ak mosties mana tauta!  
Tev arī skan šī balss,  
Jo snaužot daudziem pienāks  
Drūms, briesmīgs dzīves gals,  
Ja aicina vēl tevi,  
Nāc, steidzies, atsaucies!  
Sauc skaļi sargu balsis-  
Vēl tevi sauc Pats Dievs!**

Ar šo dziesmu un daudzām citām, Valdis atkārtoti sauca savus tautiešu atgriezties, aicināja viņus pie ticības Jēzum Kristum, kā Kungam un Pestītājam. Tagad Valža balss ir apklususi! Viņš ir sasniedzis Debesu mājas, sasniedzis Tā Kunga dzīvokļus. Bet Kristus aicinājums nav apklusis. Tas joprojām aicina mūs pie ticības Viņam!

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

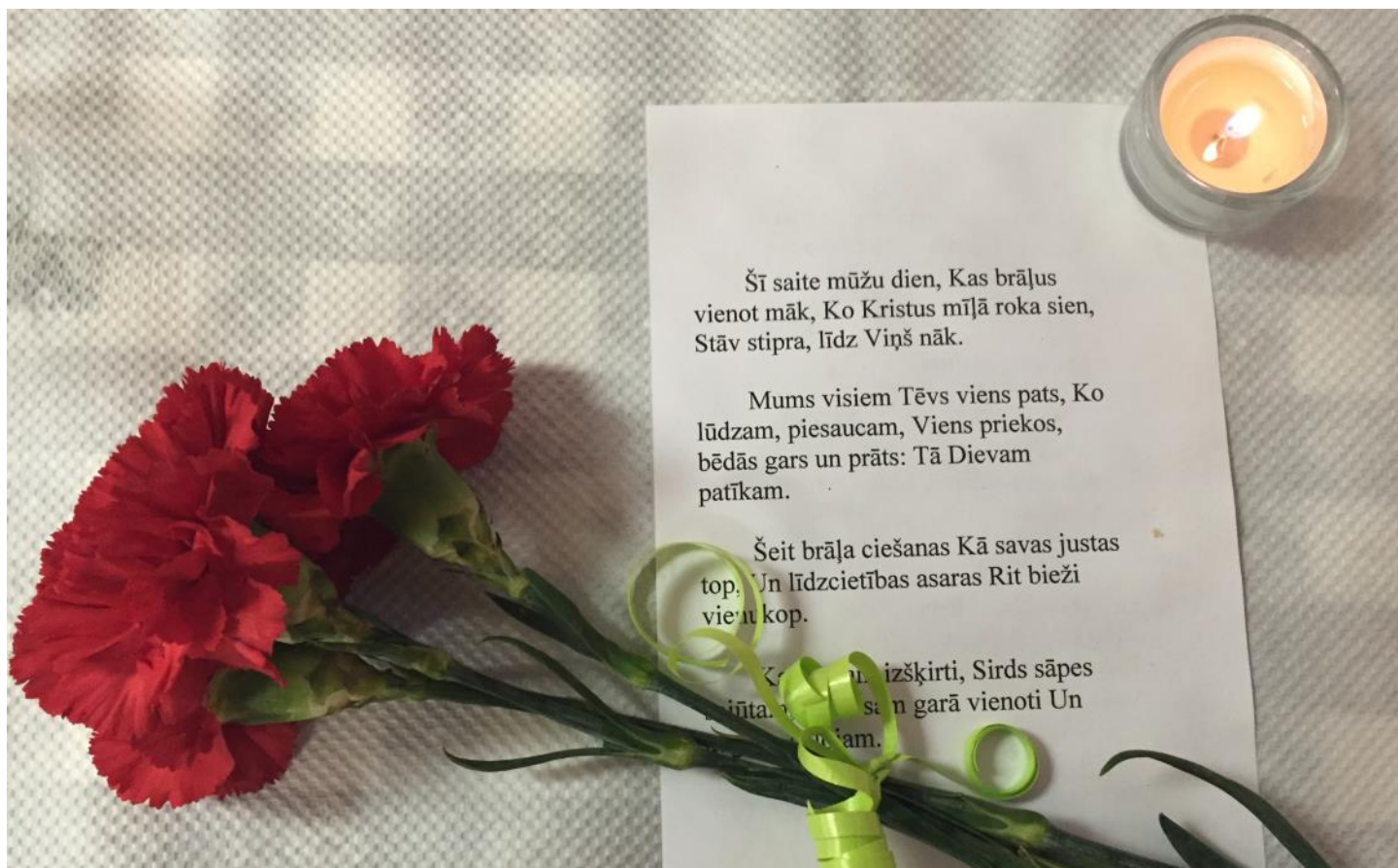


Foto: Pēteris Alje

# KRISTĪGĀ BALSS 1986. G. APRĪĻA NUMURĀ—PIRMS 40 GADIEM

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

1985. g. 29. Decembrī pašu mājās dievkalpojumu neturēja, lai arī baptisti varētu dzirdēt “Prieka Vēstnešu” koncertu.

Ciānas ev. Lut. Baznīca bija pilna ļaužu, pat varēja redzēt diezgan daudz jaunatnes, Sarmas Alļes draugus. Šis bija koncerta dievkalpojums ar daļēju liturģiju, Ziemsvētku kopdziesmām, kuŗas uz ēģelēm pavadīja Sarma Alļe un prāv. V. Vārsberga īsu svētrunu. Jau pēc pirmās dziesmas “Jaukākās zvanu skaņas”, V. Baruša aranžēta, ansamblis sevi apliecināja par vērtīgu vienību: Gatis Ķeris citēja pravieša Jesajas vārdus no 52. Nod. 7. P. “Cik mīligi ir kalnos prieka vēstneša soļi, kas vēstī mieru, atnes labas ziņas un sludina pestīšanu.” Šie vārdi ansambļa dalībniekus mudināja saukties --- “Prieka Vēstneši”, kas nes labu ziņu par savu Kungu un Pestītāju.

Turpinājumā, ar Sarmas Alļes klavieru pavadījumu, ansamblis dziedāja “Tur Betlēmē silītē” un “Mirdz spoži atkal zvaigznes”. Izpildījums pārliccināja par ansambļa labo dikciju, intonācijas tīrību un izcilo sadarbību ar pianisti.

Pēc Bībeles lasījuma meiteņu trio dziedāja M. Talbota “Šodien mums ir dzimis bērns”, ar Dagnijas Bērziņas solo. Dagnija Bērziņa ar savu skaisto soprāna balss tembru un vienkāršību jau vairākkārt priecinājusi čikāgiešus. Dziesmā “Šodien mums ir dzimis bērns” ir izteikta visa Kristus iemiesošanās bībeliskā teoloģija. Soliste rečitātīva stilā (kā eņģelis ganiem) pavēstīja, kas ir noticis, tad pārējās meiteņu balsis aicināja visus dziedāt un slavēt Dievu par to, ka Viņš ir devis savu Dēlu.

Gaiši, rotaļīgi un viegli izskanēja N. Sleeth'a “Alelujā”. M. Green'a dziesmā “Brīnišķīgs Glābējs zemes bērniem dots,” ļoti jaukā harmonijā un saliedējumā, ilgās jau redzējām mums apsolīto, ka “kādreiz troņa priekšā, vaigs Tavs redzams būs.”

Pēc Svēto Rakstu lasījuma Sarma Alļe spēlēja Ziemsvētku melodijas klavierēm. Pianistei ir dzids, skanīgs piesitiens, ritmiski ļoti precīzs, un tā dažādos apstrādājumos spēlētās melodijas, sen dzirdētas,

aizveda mūs atpakaļ uz senām dienām dzimtenes vienkāršā dievnamā pie vienkāršas eglītes ar dzīvām svecītēm, kad dziedājām šīs pašas mīļās, senās dziesmas.

Karolīna Ozola ar savu skaisto, augsto, līrisko balso mūs priecināja ar M. Rēģera “Marijas šūpuļdziesma”. “Prieka Vēstneši koncerta dievkalpojumu nobeidza ar Hopsona “Slavā tērtie gaismas gari”, kur atkal dzirdējām labo ziņu par jaundzimušo Ķēniņu, un Zviedrijā iemīloto Ziemsvētku dziesmu “Dus saldā mierā Betlēme”.

Mēs esam sevišķi lepni, ka visi ansambļa dalībnieki ir mūsu – baptistu bērni. Viņi nedzīvo viens otra tuvumā. Sarma un Pēteris Alļes dzīvo Ņujorkas tuvumā, Dagnija un Karolīna – Filadelfijā, Gatis – Kvēkertaunā, Pauls – Klīvlendē un Vaira – Toronto.

Šie jaunieši sadziedājušies baptistu bērnu nometnē, strādājos par skolotājiem vai audzinātājiem. Mīlestībā uz Dievu un mūziku viņi varējuši sagatavot šo skaisto koncertu.

Nobeigumā, prāvests Vilis Vārsbergs pateicās jaunajiem dziedātājiem klausītāju vārdā. Un, mums, jāvēl “Prieka Vēstnešiem” dziedāt tam Kingam jaunas un vecas dziesmas, nepagurt būt labo ziņu nesējiem. “Cik svētīgas ir prieka Vēstneša kājas!”

Marta Cakare



No kr: Karolīna Ozola, Dagnija Bērziņa, Vaira Gertnere, Sarmīte Alļe, Pēteris Alļe, Gatis Ķeris, Pauls Barbins.

Foto: Sarmīte Alļe